דוד משולם פייש שיינפלד

רב ואב"ד קרית הרצוג

אברבנאל 48 בני ברק

לשלום ולשמחה ולמועדים, מלאים אור כלים מאירים
יהפכו אלו הימים, לשוש ולשמחה בטוב ובלימים
ידידי היקרים אהובים עם נאמנים
תגרי לב דאנשי שלומינו הטובים בקבוה של אכל ישראל
מקום שטוקה רמיעב על גדות טינר ואינסר בארבל פוריה שיחק טבריא תי

אחר ברישא שלומם הטוב ושלום ורחמים. ברישא לאשי שאלתי בלשון שיחת כבים בכל יום שנקבע בלוי הלוכל נבל
שמן לשמן כבים בכל יום כי אם בימים שיש בו מוסף ובשבת מוסף בלבד. וכלת לה בקשתכם לשנות ולהתנה שיחת כבים בכל
יום, כמנהג מחוץ הספרדים שיחון.

ולמשמע אצן אשתמש ואמלא. כי מי אדר לא יראה לנפשו לשנות מנהג שנהגו מקדם. ולהיסיר לי מקומי הישוב בלוי הלוכל נבל אם הן
בקלי רוח הקדש ורבי המרכבה. ראוי להשיק כאן לשון שלג דיג אפרים סימן ז (הובא בכל ספרי הליקוטים עין מנהג ישראל תורה ומוד
ומן בפנים הספר מרובה לשונו) שנבא לב וכל והמשנה הוי מבלבל בכבודן של הראשונים הלא השיק והסמך ואחריהם רבים כתבים
בקולמי הוי מתבקרים מה האבוד הלא אולם לבן של אחד מהם לבתיבת שיחת כבים בכל יום לבל ובר לשון קדשו של הרמב"ם אקאמנה
בלי בשלמנו הטהורלה בכל סגל וכוון שמלהת כה נמצן לי שרפים וחות הקדש הראך ובל שום אחד בקדר אחרון לבטל המנהג הבר
ומן בר אלא שאמן ס והמשנה יבו על המתבונה ואנחנו נלך בשם ה' לבל. ומשם בספר הבהיר שיחק השולחן בס בקם סגל סגל שמאיר
משנו גדולי הדור שהם לשנות המנהג הבר ולשבא כבים בכל יום ולא מתבר בירבם ואמרו שרואים כי אין השאים נעצרה כן ראש.
ומאלא אין בריכים להביא שום טעם למנהג כה אחר שמאור שנון מוד המלם אשר בל ביג ישראל עמן עיון, חסה בבולן, אבל בירושלים,
שהם שאון ובל בני ישראל יוצאים בבר ראמ הלא אדונינו רבינו משה איש האלוקים בבל הלבר ולא שולחנו אין סעודים. וכל
היובא מבן נשמר ומילן לא נצבע. והלא כבר שמן נהגו באמרנת אלו ומי יבוא אחר הלבן הקדוש. ומנהג כה בלבי הגדול נעשה
לי הבדיקים שנהגו כן בכל ובמשמרת לבנות כן בארבהק ומן הורו לבנהגה. ומי לא יחוש לבחול אבר שבקלו ראשונים. ואם כי בלי
ספרב ליהנים לבתרק בל יום כבו מנהגים מאלו, ומנהגו במנהגי אבותינו ורבותינו נתיק. ואם ישנם גם קהילות מבני אשכנז שהבטלו
לנהגת נשיב בכל יום, מסתמא אשרם כן לבה הוראת גדול. אבל בודאי שלשות כן הוא שיבל אמנהג רבותינו והשנה עיון לבדיא
ראוה, ושום מאיר בעולם לא תשתל לבטל מנהג ותיק שנעשה לי בדיקים וקדושים.
ובודאי תלמידו של המשמר בכל הבבל ובל רחוב שבעולם לא יבינו אגרם. ולא תבינו כיב בל שבולא, ומה אשריכם ואשרי חלבכם.
ומבהרו שלא ינלב אחרי רבשי הלב אשר בקשון בודון אינם אלא הבל ורעות רוח. ו
ובקרוב בעזרת ניצול גאולת עולמים ונעבה לבקל בני אמות בדבקנו לי אשר רבינו ואחרון כבנא בבנא ובאכם ושמח בלבו ואמר
לכם יישר כחכם שלא השתמשתם בחבורת הכבולה בשאלת כבים לנח ולמקור מנהג ישראל.

בברכה ויעש ובידכם שלום פייש שיינפלד
קרית הרצוג

משולם פייש שיינפלד
רב ואב"ד
קרית הרצוג

ובקרוב בשובם הם, אין בדעתי כי יש בלבל בקושיא ונכון יש להתעוגן על הבבל.